Bathhouse of Enchantments & Other Tales of Heterotopia

Tarini Vajpeyi

INSTITUUT	Technische Universiteit Delft, NL
JAAR	2023-2024
BEGELEIDERS	Rosie van der Schans, Leeke Reinders, Lex van Deudekom
DISCIPLINE	architectuur

De Friche Josaphat is een 25 ha groot, braakliggend en verwilderd spoorterrein in Brussel-Schaarbeek. Het project verkent het onbenutte potentieel van postindustriële plekken als afwijkende tegenruimten – of heterotopieën – in de stad. Hoe kunnen de bijzondere ruimtelijk-ecologische kenmerken van dergelijke gebieden gebruikt worden om een brug te slaan tussen noodzakelijke stedelijke ontwikkeling en bestaande of nieuwe biodiversiteit? De Friche, inmiddels een ecologische hotspot, staat onder druk: projectontwikkelaars willen er bouwen en lokale bewoners demonstreren voor het behoud van het braakliggende terrein.

De oplossing: de creatie van een rand van collectieve woningbouw, een aanpasbare gemeenschapsruimte tussen gedeelde tuinen en een verborgen badhuis – veranderlijk in functie, materialiteit en landschappelijkheid. Het badhuis, dat aanvankelijk als aanjager van gemeenschapsbetrokkenheid en wateropvang fungeerde, en een brug slaat tussen de stad en de Friche, zal op termijn tot stof vergaan. Dan resteren alleen de woningen, het hofjesachtige centrale landschap en het begin van een moerasgebied dat de verontreinigde bodem langzaam weer tot leven wekt.

Het belangrijkste medium om het ontwerp niet als een object, maar als een fysieke, ecologische, fenomenologische, vergankelijke en dynamische ruimte te ontwikkelen en te representeren, was een 2,3 m lange, analoge tekening van de plattegrond en de situatie. De keuze voor een analoge representatie kwam voort uit de oorspronkelijke intentie om de palimpsest van de locatie zorgvuldig te onderzoeken via handgetekende texturen en patronen. Naarmate er meer veranderlijke ecologische patronen aan het licht kwamen, moesten deze in de tekening worden opgenomen. Zo evolueerde de tekening tot een enkel fysiek medium dat aangeraakt, onderzocht, opengeslagen en uitgevouwen kon worden om het veelvoud aan tijdslagen te lezen.

De tekening licht het voorstel toe aan de hand van drie tijdslagen: die van de dag, het seizoen en de lange termijn. Het verhaal ontvouwt zich in scènes die het verleden weergeven van het industrieterrein, de uiteindelijke ontwikkeling tot badhuiscomplex en de manier waarop het gebied per uur, dag, seizoen en jaar van vorm verandert en muteert tot een verwilderde plek. De tekening vertelt het volledige verhaal van de reis door de stad naar een sublieme en magische wereld.

Vertaling: InOtherWords, Maria van Tol

Bathhouse of Enchantments & Other Tales of Heterotopia

Tarini Vajpeyi

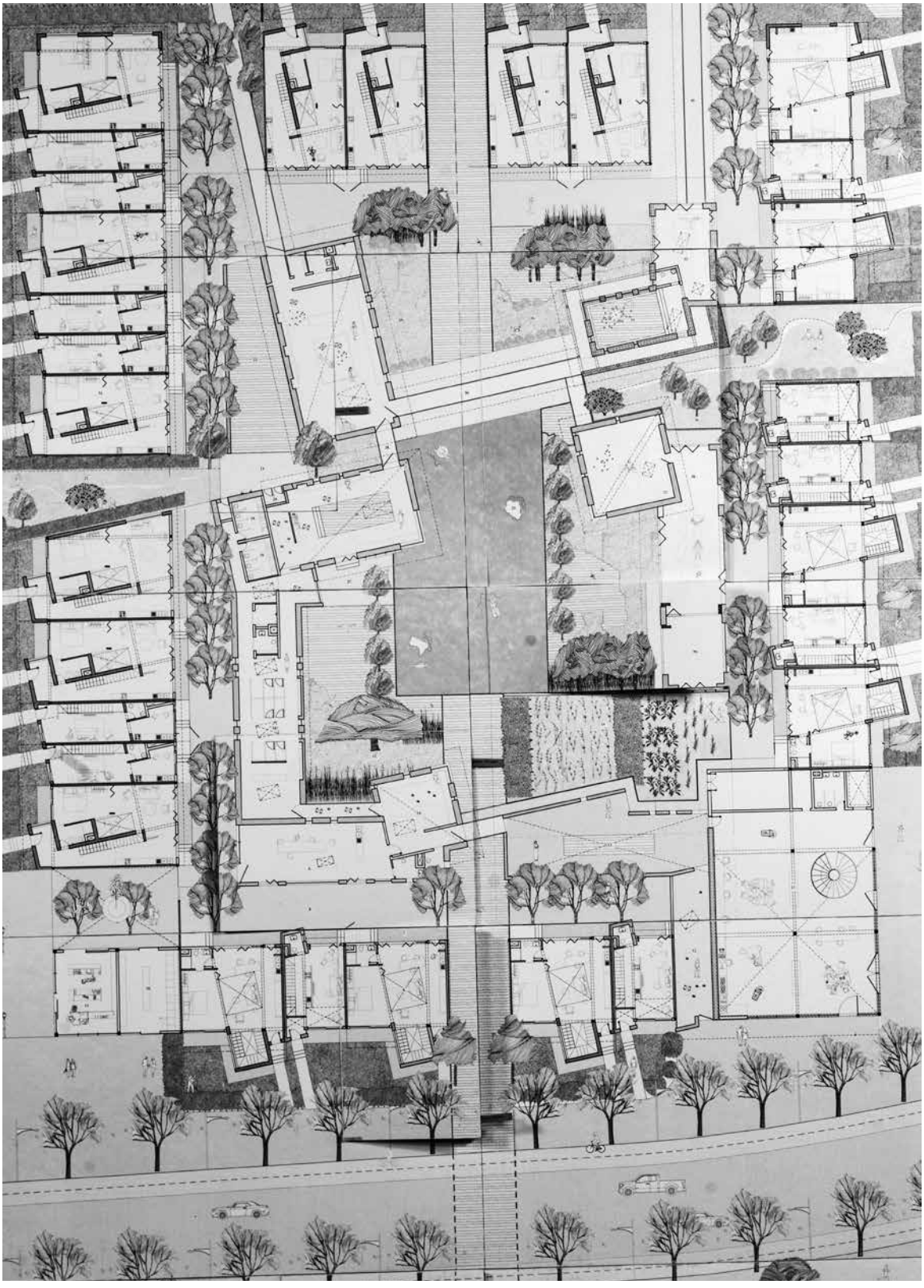
INSTITUTION	Delft University of Technology, NL
YEAR	2023-2024
TUTORS	Rosie van der Schans, Leeke Reinders, Lex van Deudekom
DISCIPLINE	architecture

The Friche Josaphat is a 25-ha, derelict and overgrown railway site in Brussels-Schaerbeek. The project explores the untapped potential of post-industrial sites such as anomalous counter spaces – or heterotopias – in the city. It questions how their peculiar spatial-ecological qualities can provide opportunities to mediate between necessary urban development and existing/emerging biodiversity. The Friche, now an ecological hotspot, stands contested between housing developers and locals protesting for its preservation.

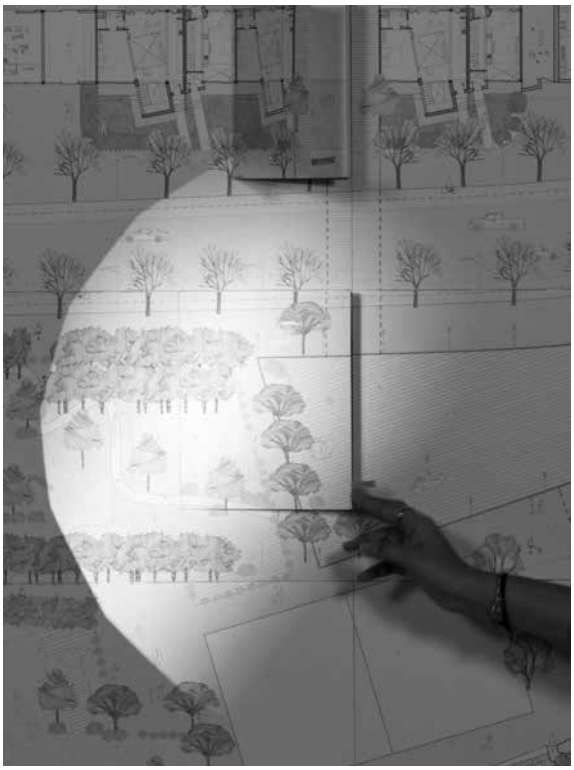
The response: the creation of a border of collective housing, an adaptive community space interlaced with shared gardens, and a hidden bathhouse – shapeshifting in its function, materiality and landscapes. The bathhouse, which initially served to foster community engagement and water collection, is a mediator between the city and the Friche. In the long term, it will decay and return to the soil, leaving behind only the housing, a hofje-like central landscape and the genesis of a wetland that will slowly reinvigorate the polluted soil.

A 2.3-m-long analogue ground floor and site plan drawing was used as a key narrative device to develop and represent the design as not merely an object, but rather physical, ecological and phenomenological space that is fleeting and dynamic. The choice of an analogue medium of representation came about with the initial intention of carefully studying the palimpsest of the site through hand-drawn textures and patterns. As more changing patterns of ecology surfaced, the drawing had to encompass these flows. It therefore evolved into a singular physical space that could be touched, examined, flipped open and folded out to read time in its multiplicity.

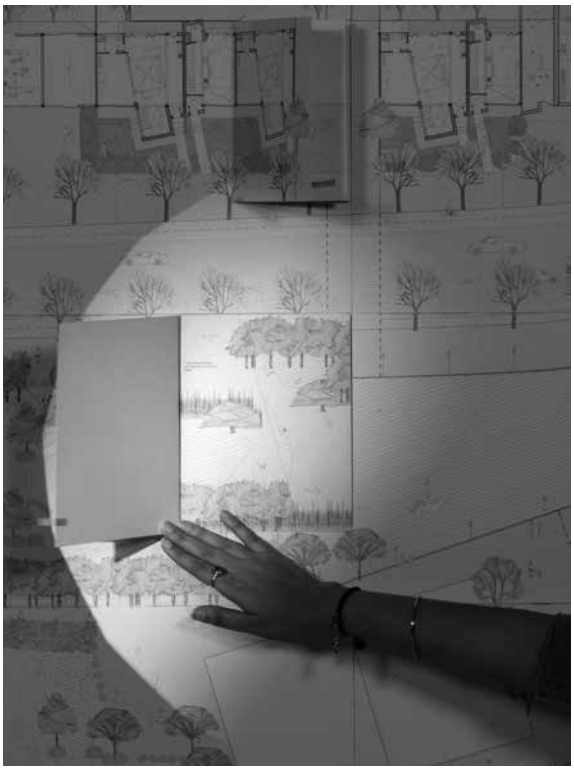
The drawing explains the proposal through three layers of time: daily, seasonal and longue durée. It unfolds in scenes that tell stories of its past as an industrial site, its eventual genesis into the bathhouse complex, and how it shapeshifts and mutates with hours, days, seasons and years to eventually facilitate a rewilded site. It narrates the complete journey of moving through the city into a sublime and magical realm.

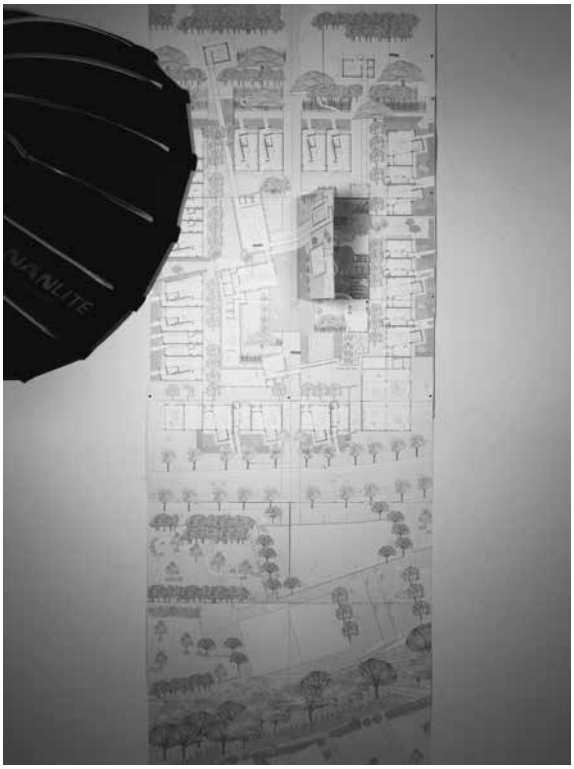
A border of houses and a hidden bathhouse/ Een rand van huizen en een verborgen badhuis

Re-wilding the pond: current proposal/ Het vergroenen van de vijver: huidig voorstel

Re-wilding the pond: a past life/ Het vergroenen van de vijver: hoe het vroeger was

Unfolded site and ground floor plan drawing/ Uitgevouwen tekening van het terrein en de begane grond